

форма навчання є підґрунтям для розвитку особистісної чуттєвості, соціалізації, збереження психічного і фізичного здоров'я, на що повинна спиратися сучасна парадигма розвитку людини, концепції її виховання [1-5].

Список використаної літератури:

1. Кабанцева А. В. Информатизация процесса психодиагностики / А. В. Кабанцева, К. Г. Селиванова // Інформаційні системи та технології в медицині: зб. наук. пр. II Міжн. наук.-прак. конф. (ІСМ-2019). – Харків: Нац. аерокосм. ун-т ім. М.Є. Жуковського «Харків. Авіа. Ін.-т», 2019. – С. 41-43.
2. Кабанцева А. В., Селіванова К. Г. Методологічні підходи до сучасних інформаційних технологій оцінки психічного здоров'я : дис. – Харків: Нац. аерокосм. ун-т ім. МЄ Жуковського «Харків. авіац. ін-т», 2020.
3. Кабанцева А.В. Колаборація психологів, лікарів, педагогів у роботі з дітьми, які мають емоційні порушення / А.В. Кабанцева // Теорія та практика сучасної психології. - Запоріжжя. - 2019. - Вип.1. - С. 134-138.
4. Селиванова К. Г. Компьютерная система интерактивного тестирования психомоторики / К. Г. Селиванова // Полиграфические, мультимедийные и вебтехнологии. Т.1. Тез. Докл. 1-й Международной науч.-техн. конф. – Харьков: ХНУРЭ, 2016. – С. 81-82.
5. Панченко О.А. Медицинские осмотры как инструмент увеличения продолжительности жизни в Украине / О.А. Панченко, М.В. Гаража, О.П. Харламова, А.В. Кабанцева // Містобудування та територіальне планування, КНУБА, 2015. – 56. – С. 12-14.

Примітка: науковий керівник - Селіванова Каріна Григорівна, к.т.н., старший викладач кафедри БМІ ХНУРЕ

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ В УМОВАХ САМОІЗОЛЯЦІЇ

***Малінкіна Валентина
старший викладач кафедри
романо-германських мов і перекладу***

***Грисюк Дарина
студентка I курсу
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
malinkinavalentina31@gmail.com***

У зв'язку з пандемією, перехід на дистанційну форму навчання студентів університету поставив перед вищими навчальними закладами складне завдання організації навчальної діяльності - он-лайн навчання.

Дистанційне навчання - це процес взаємодії між викладачем і студентом на відстані один від одного, це - можливість застосування на заняттях інноваційних методів, засобів навчання, що базуються на комунікаційних Інтернет-технологіях [1].

Технологія дистанційного навчання вважається однією з найбільш ефективних та прогресивних систем підготовки спеціалістів. На думку більшості дослідників Н.В. Казаринової, Б.І. Шуневича, Г. Яценка, С.Степаненка, В.Ю. Стрельнікова, основою освітнього процесу дистанційного навчання є самостійна робота студента.

Ефективність самостійного навчання залежить від правильної організації заняття викладачем, підбору відповідних навчально-методичних матеріалів, використання методів та технологій дистанційної освіти[2,3].

В умовах самоізоляції викладач використовує різноманітні форми он-лайн навчання.

Проведення лекції. Студент має доступ до інформації через:

- слухання лекції в записі на порталі університету;
- розсилку тексту лекції та презентації до неї на електронну скриньку студентів;
- розсилку плану лекції та списку літератури для самостійного пошуку студентами потрібної інформації.

Проведення семінарських занять у форматі відеоконференцій з невеликими підгрупами студентів забезпечує активну взаємодію між викладачем і студентом. Така форма роботи дає можливість студентам активно брати участь в семінарі. Викладач може оцінити ступінь засвоєння матеріалу студентами за рівнем активності.

На лабораторних заняттях використовуються мультимедіа технології, технології моделювання, проектні технології для перевірки використання засвоєних знань на практиці.

Керування самостійною роботою студентів забезпечується такою формою роботи як консультація, що використовується для самостійного опанування дисципліни.

Найкращою формою перевірки результатів засвоєння навчального матеріалу є проведення контролю знань у формі тестів.

Дистанційне навчання має ряд переваг перед традиційним (очним) навчанням:

- можливість навчатися у зручний для студента час;
- доступність, отримання освіти незалежно від місця проживання;
- технологічність, отримання інформації з різноманітних Інтернет-джерел;
- підвищення рівня самоорганізації студента;
- індивідуальний підхід;
- комфортні умови.

Але досвід роботи зі студентами в умовах самоізоляції показав, що дистанційне навчання має ряд недоліків, а саме:

- ускладнена ідентифікація студентів, складно перевірити хто насправді відповідає;
- недосконалість мережі та повільний Інтернет, технічні проблеми;
- відсутність, або є дуже дорогими комп'ютерні програми;
- недостатній контакт викладача зі студентом;
- невміння або небажання студента навчатися самостійно;
- складність об'єктивного оцінювання знань студента через використання ним інтернет-ресурсів, навчальних матеріалів, допомогу іншої особи;
- недостатність практичних занять, що впливає на якість отримання знань.

Відповідно до вимог сьогодення та використання інноваційних методів дистанційного навчання, відбуваються суттєві зміни і у викладацькій діяльності, змінюється роль викладача в навчальному процесі.

Викладач не замінює комп'ютер, змінюється лише його роль.

Викладач - це організатор, консультант-наставник, що здійснює методичну, організаційно-консультативну допомогу студентам в рамках конкретної програми дистанційного навчання. Викладач розробляє програмно-методичне забезпечення, консультує студентів в процесі навчання, контролює виконання завдань, створює психологічно-комфортні умови для навчання.

Отже, незважаючи на недоліки та складнощі в організації дистанційного навчання студентів в умовах самоізоляції, правильна, грамотна організація процесу навчання, високо-професійна підготовка викладачів, зможе забезпечити якісну освіту, що відповідатиме вимогам сучасного суспільства.

Література

1. Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати / В. Г Кремень – К. : Грамота, 2005. – 48
2. Шуневич Б. І. Дистанційна освіта : теорії індустріалізації викладання / Б. І. Шуневич // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2002. – № 5. – С. 45–50.
3. Степаненко С. В. Про трансформацію системи заочної освіти в умовах інтеграції в Європейський освітній простір / С. В. Степаненко // Вища школа. – 2007. – № 2. – С. 31–37.